

El Mestre

El Mestre, el vell Mestre d'escola, es moria de fam perquè l'Estat el tenia separat de l'ensenyança.

I decidí anar a Ciutat on trobaria antics deixebles per demanar-los una almsina en caritat d'haver^{los} ensenyat les primeres lletres i d'haver^{los} format el cor.

Primerament trobà un Escultor, en marbre, glòria del seu país, que esculpia gestes guerreres.
- En açò emplees les meues ensenyances? - va dir el Mestre.

- I en què anava a emplear. les si vós me ensenyaren a modelar i sentir el patriotisme?

- Però és que aquests homes són indignes del marbre per quant han assolat el mirà!

- Ferin raó, Mestre, però ^{dixi} quanyo diners.

I segonament trobà un Pintor, glòria del seu país, qui pintava segons ~~la nova~~ Estètica impresionista.

- En açò emplees les meues ensenyances? - va dir el Mestre.

- I en què anava a emplear. les si vós me ensenyaren a dibuixar i la teoria dels colors? i estimar la Naturalesa?

- Però és que feu luxúria ^{mus!} pintant ~~desconts~~

- Si, Mestre, tenir raó. Però ^{així} quanys diners.

‡ tercerament trobà un Escriptor, glòria del seu país, qui ^{sàment} escribia novel·les.

- En açó ^{feia} emplees les meues ensenyances? - va dir el Mestre.

- † en què anava a emplear. Les si vós me ensenyaren a escriure? ~~assí~~

- Però és que destruiu la bellesa natural del llenguatge!

- Ja'm dieu la veritat, Mestre; però ^{així} quanys diners.

‡ quartament trobà un frare ^{peca} gran Virtuos qui vivia en fama de santedat.

- Vós sou, estimat deixeble, qui haveu empleat bé les meues ensenyances! - va dir el Mestre.

A l'Hostal on parava el Mestre de tanta notabilitat entrà el gran Escultor per dur-li riquesses per ben vestir-lo. † el gran Pintor per dur-li saboroses viandes. † el gran Escriptor per dur-li una borsa amb monedes d'or. Fets ~~ets~~ tres procuraven no morira de fam el vell Mestre d'escola, ^{ben agraïts.}

‡ el frare, gran Virtuos ^{en aquelles terres} entrà a l'Hostal per dur-li i compartir-se la seua absoluta pobresa.